

Sygn. akt I C 126/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 15 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda kosztami procesu.

Sygnatura akt I C 126/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 kwietnia 2014 roku, powód Z. W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – adwokata wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 22 marca 2007 roku w sprawie o sygnaturze II Nc 177/07 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 8 kwietnia 2011 roku w sprawie II 1 Co 3397/11 na rzecz (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w S. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że nie jest zobowiązany względem pozwanego, albowiem nie jest wystawcą weksla stanowiącego podstawę wydania nakazy zapłaty. Dodatkowo powód podniósł, że klauzula wykonalności w niniejszej sprawie została nadana na nieprawomocny tytuł egzekucyjny. Nadto powód podniósł zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia / pozew k. 2-8 /.

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Kutnie, zabezpieczył powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km 59/13 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. W. z wniosku wierzyciela (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w S. przeciwko dłużnikowi Z. W. / postanowienie k. 45/.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa / odpowiedź na pozew k. 66-67/.

Sąd Rejonowy ustalił:

Z. W. PESEL (...) zamieszkuje w K. przy ul. (...). W 2003 roku Z. W. prowadził działalność gospodarczą w postaci usług transportowych pod firmą: (...) – Usługi (...). W latach 2003 – 2004 roku Z. W. współpracował ze Spółką (...) S.A. z siedzibą w Ł. świadcząc spółce usługi transportowe. W tej dacie Z. W. posługiwał się dowodem osobistym o numerze (...)zez. św. Z. W. k. 90 i k. 152/.

W dniu 11 września 2003 roku, Z. W. PESEL (...) zawarł z (...) S.A. umowę świadczenia usług transportowych / bezsporne/.

Zabezpieczeniem przedmiotowej umowy był weksel in blanco wystawiony przez Z. W. PESEL (...) posługującego się dowodem osobistym o numerze (...). Zarówno pod wekslem i deklaracją wekslową złożył podpis Z. W. PESEL (...) D.O. (...) k. 5 i k. 247 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, zez. św. Z. W. k. 90 i k. 152/.

Weksel ten miał charakter gwarancyjny i zabezpieczał regulowanie przez pozwanego Z. W. wobec (...) S.A. z siedzibą w Ł. należności powstałych z tytułu świadczenia usług transportowych / pozew k. 2-3 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Z. W. s. J. P. (...) od 9 maja 2003 roku zamieszkuje w Ł. przy ul. (...). W 2003 roku Z. W. legitymował się dowodem osobistym nr. (...) wydanym przez Burmistrza Miasta Ł..

Z. W. w dniu 3 listopada 2003 roku zawarł z (...) S.A. z siedzibą w Ł. umowę o pracę do dnia 31 października 2008 roku na stanowisku kontroler techniczny / kserokopia umowy k. 24-27/.

Stosunek pracy został rozwiązany na podstawie art. 30 § 2 pkt 2 k.p. z dniem 8 października 2005 roku / świadectwo pracy k. 28/.

Aktem notarialnym z dnia 23 września 2005 roku Rep A 3557/2005 J. Ś. i M. M. działający w imieniu i na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Ł. przyznali, że Z. W. s. J. P. (...) przysługuje wierzytelność pracownicza wobec (...) S.A. z siedzibą w Ł. na kwotę 1.520 złotych / kserokopia aktu notarialnego k. 29-36/.

Z. W. s. J. P. (...) nigdy nie był dłużnikiem (...) S.A. z siedzibą w Ł. / zez. powoda k. 153/.

Umową cesji z dnia 3 września 2006 roku, (...) S.A. z siedzibą w Ł. zbył na rzecz J. F. (...) z siedzibą w Ł. wierzytelność wobec (...) zam. w Ł. ul. (...) w kwocie 6.527,11 zł z tytułu „nierozliczonej zaliczki” / k. 8-11 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

W dniu 22 września 2006 roku, weksel został przeniesiony przez indos na zlecenie J. F. (...) z siedzibą w Ł. / k. 247 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

W dniu 2 marca 2007 roku, J. F. (...) z siedzibą w Ł. wystąpił z pozwem o zapłatę przeciwko Z. W. za. Ł., ul. (...) / k. 2 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Nakazem zapłaty z dnia 22 marca 2007 roku, w sprawie II Nc 177/07, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi nakazał pozwanemu Z. W. zapłatę na rzecz powoda J. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł. kwotę 7.312,14 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2007 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Dnia 4 września 2007 roku przedmiotowy nakaz zapłaty został zaopatrzonej w klauzulę wykonalności / nakaz k. 19 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Przedmiotowy nakaz zapłaty został zaadresowany na dane Z. Ł. ul. (...) / kserokopia koperty k. 12/.

W dniu 21 września 2007 roku, na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy A. Z. wszczął egzekucję przeciwko Z. W. zam. Ł., ul. (...) na wniosek wierzyciela (...) J. F..

W dniu 23 października 2007 roku, Z. W. wywiódł skargę na czynność komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego / akt I Co 806/07 S.R. w Łęczycy/.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2007 roku Sąd Rejonowy w Łęczycy uchylił czynność egzekucyjną Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy A. Z. w postaci wszczęcia egzekucji wobec Z. W..

Postanowieniem z dnia 23 marca 2009 roku, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy A. Z. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie w sprawie Km 1068/07 / akta Km 1068/07/.

Umową cesji z dnia 16 listopada 2010 roku, J. F. (...) z siedzibą w Ł. zbył na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. wierzytelność wobec Z. W. stwierdzoną nakazem zapłaty z dnia 22 marca 2007 roku, w sprawie II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi / umowa k. 7 akt II 1 Co 3397/11 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2011 roku, wydanym w sprawie II 1 Co 3397/11 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi nadał nakazowi zapłaty z dnia 22 marca 2007 roku, w sprawie II Nc 177/07, klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. jako następcy prawnemu dotychczasowego wierzyciela J. F. (...) z siedzibą w Ł. / postanowienie k. 8 akt II 1 Co 3397/11 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

W dniu 12 listopada 2013 roku, na podstawie wyżej opisanego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. W. wszczęła egzekucję przeciwko Z. W. zam. Ł., ul. (...) na wniosek wierzyciela (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. / d. akta Km 59/13/.

W dniu 22 listopada 2013 roku, Z. W. wywiódł skargę na czynność komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 59/13 / d. akta VI Co 1195/13 S.R. w Kutnie/.

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy w Kutnie, oddalił skargę /postanowienie k. 57 akta VI Co 1195/13 S.R. w Kutnie/.

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2013 roku, wydanym w sprawie IX C 637/12 Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił powództwo Z. W. przeciwko (...) z o.o. z siedzibą w S. o zapłatę / wyrok k. 74/.

Wyrokiem z dnia 29 maja 2013 roku, Sąd Okręgowy w Słupsku w sprawie IV Ca 246/13 na skutek apelacji powoda zmienił powyższy wyrok i zasądził od pozwanego (...) z o.o. z siedzibą w S. na rzecz Z. W. kwotę 15.879 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 października 2012 roku do dnia zapłaty / odpis wyroku k. 68/.

W dniu 21 marca 2014 roku, pełnomocnik Z. W. wniósł o doręczenie nakazu zapłaty z dnia 22 marca 2007 roku, w sprawie II Nc 177/07, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi / k. 75 k. akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Odpis nakazu zapłaty doręczono pełnomocnikowi Z. W. w dniu 12 maja 2014 roku / k. 83 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

W dniu 26 maja 2014 roku, pełnomocnik Z. W. wniósł zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 22 marca 2007 roku, w sprawie II Nc 177/07, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi / k. 84 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Postanowieniem z dnia 29 maja 2014 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi odrzucił zarzuty z uwagi na ich wadliwe opłacenie przez pełnomocnika skarżącego / k. 129 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Postanowieniem z dnia 30 września 2014 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi odrzucił zarzuty pełnomocnika Z. W. / k. 150 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Zarządzeniem z dnia 2 grudnia 2014 roku, ustalono, że nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 30 września 2014 roku / zarządzenie k. 184/.

W dniu 30 października 2014 roku, Z. W. wniósł kolejne zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 22 marca 2007 roku, w sprawie II Nc 177/07, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów / k. 84 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Postanowieniem z dnia 6 marca 2015 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zwrócił wniosek pozwanego i odrzucił zarzuty / k. 245 akt II Nc 177/07 S.R. dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi/.

Powyższy stan faktyczny był w istocie niesporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił go w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dowody dokumentarne, zeznania świadka nie budzące wątpliwości co do ich prawdziwości oraz koherentnych z zeznaniami świadka zeznaniami stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył:

Powództwo jest bezzasadne.

Legitymację do złożenia powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c. ma dłużnik czyli osoba wymieniona w tytule wykonawczym. Osoba trzecia w tym wypadku nie może być powodem, natomiast może zgłosić interwencję uboczną w procesie wszczętym z powództwa dłużnika, jeżeli ma interes prawny jeżeli sprawa została rozstrzygnięta na korzyść dłużnika lub wierzyciela / zob. E. Wengerek - Przeciwegzekucyjne powództwa s. 149/.

Jak bezspornie ustalono w toku niniejszego postępowania powód nie jest i nie był dłużnikiem pozwanego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S..

Z. W. s. J. P. (...). w Ł. przy ul. (...). legitymujący się dowodem osobistym nr. (...) nie był wystawcą weksla z dnia 11 września 2003 roku. Weksel został wystawiony przez Z. W. PESEL (...) posługującego się wówczas dowodem osobistym o numerze (...). Z. W. okoliczność tę przyznał w toku niniejszego postępowania i nie może ona budzić wątpliwości.

Z. W. nigdy nie wystawił weksla, ani też nie podpisywał deklaracji wekslowej i nie zawierał umowy o współpracy z (...) S.A. z siedzibą w Ł.. Powód był pracownikiem (...) S.A. z siedzibą w Ł. na podstawie umowy o pracę z dnia 3 listopada 2003 roku. Weksel i deklaracja wekslowa opatrzone są datą 11 września 2003 roku, a więc datą w której powód nie był pracownikiem (...) S.A. z siedzibą w Ł.. Co więcej, powód był wierzycielem (...) S.A. z siedzibą w Ł. nie zaś dłużnikiem co jednoznacznie wynika z treści aktu notarialnego z dnia 23 września 2005 roku Rep A 3557/2005.

Z treści weksla wynika, że wystawca weksla legitymował się dowodem osobistym o numerze (...). W tej dacie to Z. W. posługiwał się dowodem osobistym o numerze (...). W 2003 roku Z. W. legitymował się dowodem osobistym nr. (...) wydanym przez Burmistrza Miasta Ł.. Nie może być żadnych wątpliwości, iż dłużnikiem poprzednika prawnego pozwanego jest Z. W. PESEL (...) posługujący się w 2003 roku dowodem osobistym o numerze (...).

Z uwagi na powyższe, uznać należy, że Z. W. nie jest dłużnikiem pozwanego i nie posiada legitymacji czynnej do wstąpienia z przedmiotowym powództwem.

Przedmiotowe konstatacja skutkować musiała oddaleniem powództwa z uwagi na brak legitymacji procesowej czynnej ze strony Z. W..

Osoba trzecia, przeciwko której skierowano omyłkowo egzekucję, nie jest pozbawiona środków ochrony swoich praw w toku postępowania egzekucyjnego, jednakże środki te muszą być adekwatne do pozycji prawnej tej osoby w postępowaniu egzekucyjnym.

Z tego punktu widzenia **osoba ta nie jest uprawniona ani do wytoczenia powództwa opozycyjnego z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.**, ani też ekscydencyjnego z art. 841 § 1 k.p.c. Natomiast poza wnioskiem o umorzenie egzekucji była uprawniona do wytoczenia powództwa o naprawienie szkody lub zwrot bezpodstawnego wzbogacenia. / por. (...) K. T.: Głosa do wyroku s.apel. z dnia 7 kwietnia 1994 r., I ACr 142/94, Opublikowano: PS 1997/1/146/.

Niezależnie od powyższego, argumenty zmierzające do pozbawienia wykonalności wskazanego w pozwie tytułu wykonawczego są bezzasadne.

W pierwszej kolejności pełnomocnik powoda w uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że powód nie jest zobowiązany względem pozwanego, albowiem nie jest wystawcą weksla stanowiącego podstawę wydania nakazy zapłaty.

Powództwo z art. 840 k.p.c. jest merytorycznym środkiem obrony dłużnika przed egzekucją. Powództwa tego nie można uważać za środek odwoławczy czy też za nadzwyczajny środek zaskarżenia. Podstawą powództwa z art. 840 k.p.c. nie jest bowiem właściwa dla środków zaskarżenia wadliwość orzeczenia sądowego, będącego składnikiem tytułu wykonawczego, lecz zasadność i wymagalność obowiązku stwierdzonego tym tytułem.

Badanie w trybie art. 840 k.p.c. sprawy prawomocnie zakończonej nie prowadzi do ponownego merytorycznego jej rozpoznania. Sąd w tym postępowaniu nie może kontrolować słuszności wyroku sądowego w chwili jego wydania nawet wówczas, gdy – jak to określa się w literaturze przedmiotu – nastąpiło podstępne wyłudzenie orzeczenia. Godziłoby to w powagę rzeczy osądzonej. Utrwalone i jednomyślne jest stanowisko nauki i orzecznictwa co do niedopuszczalności powoływania w powództwie przeciwegzekucyjnym zarzutów stojących na przeszkodzie prawu wierzyciela. Wynika to głównie z rozgraniczenia postępowania egzekucyjnego i rozpoznawczego (zob. m.in. głosę E. Wengerka do orzeczenia SN z dnia 12 kwietnia 1962 r., 2 CR 549/61, NP 1964, nr 3, s. 305 i n.). Potwierdził to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72 (OSP 1973, z. 11, poz. 222), wskazując, że powództwo opozycyjne przewidziane w art. 840 nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia na podstawie przepisu art. 840. / za Tadeusz Żyznowski Komentarz do art. 840 Kodeksu postępowania cywilnego, Stan prawny: 2013.11.21/.

Z uwagi na powyższe przedmiotowy zarzut należy uznać za bezzasadny.

Dalszej kolejności pełnomocnik powoda wskazał, że podniósł, że klauzula wykonalności w niniejszej sprawie została nadana na nieprawomocny tytuł egzekucyjny.

Sąd w tym składzie podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 kwietnia 1985 r. III CZP 14/85 (OSNC 1985/12/192) zaprezentowane także przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 13 kwietnia 2007 r. III CSK 416/06 (LEX nr 269807), że powództwo z art. 840 § 1 punkt 1 k.p.c. umożliwia dłużnikowi merytoryczną obronę przed egzekucją, uchybienia formalne popełnione przez sąd w toku postępowania co do nadania klauzuli wykonalności może zatem dłużnik zwalczać w drodze dostosowanego do tego zażalenia. Powód zarzucał, że nakazowi zapłaty z dnia 22 marca 2007 roku, w sprawie II Nc 177/07, Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi nadano klauzulę wykonalności, chociaż orzeczenie nie było prawomocne.

W takiej sytuacji powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika powinien był złożyć zażalenie na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności ww. nakazowi zapłaty, czego strona powodowa nie uczyniła.

Mając na uwadze, że przedmiotowy nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 30 września 2014 roku, oraz uwzględniając treść art. 316 § 1 k.p.c. zgodnie z treścią którego Sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, również zarzut należy uznać za bezzasadny.

Ostatni z zarzutów podniesionych przez stronę powodową również nie mógł skutkować pozbawieniem wykonalności zaskarżonego tytułu wykonawczego.

Zarzut przedawnienia jest zarzutem osobistym dłużnika tj. zarzutem przysługującym wyłącznie temu / konkretnemu / dłużnikowi wobec wierzyciela. Skoro sam powód twierdzi, że nie jest dłużnikiem pozwanego, a przedmiotowe postępowanie bez wątpliwości ów fakt potwierdza, powód nie jest uprawniony do podnoszenia względem pozwanego zarzutu osobistego jakim jest zarzut przedawnienia.

Przyjęcie i uwzględnienie zarzutu przedawnienia podnoszonego przez osobę trzecią - dłużnikiem nie będącą i w dalszej kolejności pozbawienie na tej podstawie wykonalności skarżonego tytułu wykonawczego jest

wykluczone. Uwzględniając zarzut osobisty osoby trzeciej nie będącej dłużnikiem pozwanego Sąd wyeliminowałby z obrotu prawnego niewadliwy tytuł wykonawczy, co niewątpliwie narażałoby Skarb Państwa na odpowiedzialność odszkodowawczą.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 840 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, na podstawie art. 102 k.p.c., sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. W orzecznictwie precyzuje się pojęcie "wypadku szczególnie uzasadnionego", tym niemniej ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności.

W niniejszej sprawie względy słuszności i sprawiedliwości przemawiają przeciwko obciążaniu powoda kosztami procesu. Powód wytaczając powództwo poszukiwał ochrony prawnej przed działaniem pozwanego który skierował przeciwko niemu egzekucję mimo, że powód nie jest dłużnikiem pozwanego. Obciążanie powoda dodatkowymi kosztami stałoby w sprzeczności z elementarnym poczuciem sprawiedliwości.